

ÚVOD:

Vážení občané,

přiblížil se konec stávajícího volebního období členů obecních zastupitelstev, a proto si Vás dovoluujeme tímto oslovit s několika myšlenkami, či úvahami. Především si Vám dovoluujeme znovu poděkovat za důvěru projevenou našemu sdružení v minulých volbách do zastupitelstva naší obce, což bylo základním předpokladem pro realizaci naší práce pro obec. Též Vám děkujeme za veškerou spolupráci, kterou jste nám po dobu našeho funkčního období poskytli, bez které by pochopitelně nebylo možné naše záměry realizovat. Věříme a doufáme, že jsme Vaši důvěru, v nás vloženou, nezklamali a alespoň dílem přispěli k rozvoji a prospěchu naší obce.

Máme za to, že se řada věcí podařila prosadit, realizovat a usku-tečnit (přehled událostí a vývoje obce v uplynulých čtyř letech jsme pro Vás připravili ve speciálním vydání zpravodaje). Pochopitelně vždy lze uvažovat o tom, zda se nemohlo dosáhnout více, klást si otázky, co případně udělat jiným způsobem, co změnit. Nicméně Vás chceme u-jistit, že ke všem úkolům v obci jsme vždy přistupovali s maximálním úsilím a péčí, vedení snahou zkvalitnit životní podmínky občanů naší obce. Pokud alespoň oceníte tento přístup nás, jako představitelů obecní samosprávy, pak lze mít za to, že naše práce a vynaložené úsilí nebylo marné.

Též si uvědomujeme, že zmíněná Vaše důvěra je pro nás zavazující a tak bychom rádi na naši dosavadní práci navázali, v této pokračovali a proto jsme tedy opět sestavili kandidátky do nadcházejících voleb do zastupitelstva v naší obci. V tomto dalším funkčním období bychom rádi rozpracované věci dokončili, nové projekty připravili a zahájili. Máme na mysli např. vybudování splaškové kanalizace, přestavbu kulturního domu, rekonstrukci a rozšíření sportovního hřiště, výstavbu dětského hřiště apod.

Na celkové zhodnocení našeho působení ve vedení obce pochopitelně v tomto článku není náležitý prostor, ostatně toto vyhodnocení si musí především učinit každý občan naší obce sám a posoudit, nakolik se nám podařilo realizovat naše záměry v tomto končícím volebním období. Nicméně závěrem chceme znovu vyslovit poděkování všem občanům naší obce za podporu a spolupráci v uplynulém volebním období.

UPOZORNĚNÍ PRO OBČANY:

1. VOLBY do obecního zastupitelstva se uskuteční v pátek 15. 10. a v sobotu 16. 10. 2010. Hlasovací místnost bude v kulturním domě.
2. HUMANITÁRNÍ SBÍRKA. Diakonie Broumov bude sbírat oblečení, lůžkoviny, záclony, obuv, domácí potřeby, ... Tyto věci můžete nosit na OÚ v krabicích nebo igelitových pytlích. Termín: 1.-15. 11. 2010.
3. SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU. Firma ESKO-T, s.r.o. Tře-bíč uskuteční svoz nebezpečného odpadu v naší obci dne 20. 11. 2010. 1. sběrné místo-u Jednoty, 2. sběrné místo-křižovatka na Kožichovice.
4. UPOZORNĚNÍ:
  - * Od 1.10.2010 platí jen e-mail Obce Strítež: info@stritez.eu
  - * Nejpozději do 19.10.2010 nahlaste na OÚ požadavek na kominíka. Chce seznam občanů, kteří si jej objednali. Přijede 20.10.2010.
  - * Na OÚ je k dispozici (zdarma) asi 20 malých kompostérů s víkem.
  - * Přípravky na hubení hlodavců (Lanirát Z a Lanirát PG v sáčcích po 0,5 kg a po 1 kg) a

jedové staničky jsou k vyzvednutí na obecním úřadu.
* Odměna za prohrnování chodníků - k vyzvednutí na OÚ.

ZÁKLADNÍ DATA:

Aktuální počet obyvatel: 492

Aktuální čísla popisná: 177

Jména starostů v obci:

do r. 1869 Vincenc Jüttner
1875-1878 Antonín Vídeňský
1879-1881 Vincenc Jüttner
1881-1891 Martin Krška
1892-1893 Jan Dvořák
1894 -1899 Antonín Vídeňský
1900-1903 Antonín Krška
1904-1906 Jiří Dvořák
1907-1909 Antonín Vídeňský
1910-1911 Antonín Krška
1912-1922 František Dvořák
1923-1926 František Beneš
1927-1930 Jan Kratochvíl
1930-1945 Josef Procházka
1945-1948 František Ondráček
1948-1955 Jan Beneš
1956-1963 Bohumil Bednář
1963-1970 František Beneš
1970-1975 Josef Široký
1975-1979 Ing. Josef Procházka
1980-1995 obec součástí Třebíče
1995-2002 Ing. Josef Procházka, CSc.
2002-2006 Ing. Emil Vaníček
2006-2010 Ing. Zbyněk Procházka

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA:

Narození (VII. - IX. 2010):

Eliška Hlouchová (srpen), č.p. 65

Rozloučili jsme se (VII.- IX. 2010):

Václav Hrubý (28.7.2010, 74), č. 94

Přihlášení občané (VII. -IX. 2010):

Monika Lehká, Karel Lehký a Karel Lehký ml. (č.p. 9)

Odhlášení občané (VII. -IX. 2010):

Hana, Lenka a Lucie Kubová (č.p. 135), Jaroslav Kutina (č.p. 135), Jan a Ondřej Pánek, Karolína a Martina Pánková (č.p. 7)

Významná životní jubilea:

říjen:

Stanislav Beneš (80), č. 60

listopad:

Miroslav Beneš (80), č. 89

František Brudík (70), č. 99

prosinec:

ing. Josef Procházka, CSc. (80), č.10

Marie Dvořáková (75), č. 134

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, rodinné pohody a štěstí

OSUDY EMIGRANTŮ:

Rozhodli se pro dalekou cestu. Měli pro to své důvody. Opouštěli své rodiny, rodné domy, vše čeho se dotýkaly jejich ruce a na čem spočínuly jejich oči, které s láskou v srdci budou do konce života vzpomínat na svůj rodný kraj. Jeli do země, kde byla možnost najít lepší práci a v blízkosti českých krajanů nalézt nový domov, zvyknout prostředí a naučit se cizí řeči. Cesta byla jistě vykoupena prodejem toho co jim patřilo, aby měli peníze na cestu (vlakem, lodí). Opustili domov, dům, kostel i školu. Čím pro ně zůstane rodné místo po nekonečně dlouhou dobu kdesi v Americe? Slova můj kraj a domov mají v sobě tolik sladkého co jim vstoupilo do podvědomí, hluboko do duše. Budoucnost neznali. Žili přítomností. Do zapomenuté minulosti je obtížné se vracet a něčeho dopátrat. Někdy se však přece něco najít podaří. Třeba jako v následujícím příběhu.

PO STOPÁCH PŘEDKŮ:

Hledat informace o svých předcích pocházejících ze Stříteže a Dolních Vilémovic z České republiky se po 135 letech vydala paní Susan Veleba Michos, která žije v USA ve státě Ohio. 30. 6. 2010 navštívila Dolní Vilémovice na Třebíčsku. S paní starostkou Jitkou Boučkovou krátce hovořila o životě v obci. Pak chtěla vidět dům číslo 11, kde se narodila paní Rosalie Sedláčková, což jí bylo zprostředkováno. Na této adrese se potkala s rodinou Sedláčkových, kde pod tímto jménem žijí generace již od příchodu Václava Sedláčka narozeného v roce 1799.

Paní Sue (Susan) doprovázel její manžel řeckého původu, který jí pomáhá sestavit rodokmen a v hledání předků ji podporuje. S laskavou pomocí tlumočnicka pana Mgr. Jana Duse byla v přátelském rozhovoru překonána jazyková bariéra. Společně se také ve Valči setkali s farářem Mgr. Petrem Holým, který jim poskytl na místní faře listiny, které v této souvislosti našel. V závěru dne hosté navštívili i valečský hřbitov a hrob svých předků.

Další den tj. 1. 7. 2010 pokračovalo hledání po stopách předků v naší obci Střítež. Asi v 10 hodin dopoledne přijela paní Sue s Mgr. Janem Dusem do Stříteže prohlédnout si kroniku a zjistit nějaké informace o rodu Velebů. Přítomen byl i Jan Veleba z čísla 31, kterého paní Dusová kontaktovala. Návštěvu jsem jim samozřejmě umožnila a informace nalezené v archivu Třebíč a Brno ráda sdělila. Poskytla jsem jí i kopie výpisu ze sčítání obyvatel jejich předků od roku 1857 - 1891. Tam jsou uvedeni všichni přítomní z čísla 19 včetně služebnictva i počtu dobytka. V čísle 19 se 13.5.1812 narodil manžel Rosalie Sedláčkové Jan Veleba. Jejich syn Martin Veleba narozený 8.11.1845 se 7.2.1869 oženil s Marií Benešovou

narozenou v lednu 1845 ve Stříteži v čísle 16.

Manželům Martinovi a Marii Velebovým se narodily dcery Marie (1870) a Františka (1874) se kterými odcestovali roku 1875 do Ameriky do státu Nebraska. Tam si koupili 100 ha půdy. Martin Veleba, prapraděda paní Sue tam spolu s ostatními krajany pomohl postavit kostel Požehnané Panny Marie. V Americe se jim narodily ještě tři děti : Anna (1878), Frank (1890) a Tomes, který zemřel. Frank, praděda paní Sue měl čtyři děti: Agnes, Marthu, Frances a Eduarda. Frank se stěhoval a nakonec šel do Sewardu asi 20 mil severovýchodní části Nebrasky. Eduard, dědeček paní Sue byl dvakrát ženatý. S první ženou byl krátce ženat. Pak se přes katolické noviny zkontaktoval s katoličkou ve státě Ohio. Jel za ní na motorce asi 1400 km (!) do Ohia. Do té doby se nikdy neviděli, jenom si psali. Pak se s ní oženil. Její rodina vlastnila vrakoviště aut. Narodili se jim dva synové Paul a Arthur, který je tatínek paní Sue.

Během druhé světové války se celá rodina vrátila do Nebrasky. Tam dostal práci v továrně na výbušniny. Narodil se další syn Marvin a Eduard, dědeček paní Sue pracoval v muničce a spravoval servis. Po válce mu lidé platili naturáliemi, nemohl se uživit a vrátil se do Ohia.

Tam opět vlastnil velké vrakoviště (náhradní díly). Tatínek paní Sue, Arthur prvně pracoval na benzínové pumpě. Oba jeho bratři Paul a Marvin (strýcové paní Sue) jsou autoopraváři. Paul (76 let) má dílnu a náradí na opravu aut. Marvin (78 let) má velký servis a spravuje auta. Oba jsou již v důchodu. Arthur (72 let), tatínek paní Sue pracuje jako hlavní manažer pro prodejce aut. Paní Sue (49 let) pracuje ve velké nemocnici na anesthesiologii jako zdravotní sestra. Je bezdětná, má jednu sestru jménem Cindy. V rodině od Marvina čekají narození dítěte, a tak by si velmi přáli, aby to byl chlapec a nositel příjmení Veleba po přímé linii. Paní Sue se podepisuje příjmením Veleba vedle svého Michos. Zdá se, že je velká patriotka, která nezapomíná na své rodové koře-ny. Paní Sue velmi pomohlo v hledání to, že Martin Veleba po příjezdu do Ameriky vedle svého jména i příjmení uvedl i obec Střítež. Tehdy emigranti uváděli jenom zemi odkud pocházeli.

Po velmi přátelském vyprávění paní Sue, otázkách a vysvětlování jsme se společně odpoledne všichni vydali na prohlídku Stříteže, starých památek, prohlídku kostela sv. Marka. Na hřbitově si paní Sue nafotila hroby předků. Pak chtěla vidět i domy svých předků číslo 19 a 16. Na závěr své návštěvy se podívala ve Dvoře Střítež v konírně na koně, což je její velkou zálibou vedle surfování na plachetnici.

Poznámka

Podle mého zjištění se též do Ameriky odstěhovala spolu s rodiči Františka Kršková narozená 6.10.1875, a to dne 25.5.1883. Rodiče: Matěj narozený v r. 1847 ve Stříteži a žena Marie narozená v r. 1855 v Hostákově.

Bydleli ve Stříteži číslo 5. Zjištěno ve školním katalogu Stříteže z roku 1883.

Kdo by věděl ještě o nějakých emigrantech ze Stříteže, prosím ozvěte se mi.

MATRIKY, ANEB JAK SESTAVIT RODOKMEN:

Základem jsou křestní listy předků ve kterých lze nalézt prvotní odkazy. Je důležité vědět, kdy se předek narodil a ve které farnosti a matrice byl jeho křest zapsán. Potom už vede cesta do archivu, kam příslušný matriční obvod náleží. První hledání je třeba začít v matrikách. V českých zemích se obecněji začaly zavádět matriky od 30. let. 17. stol. Původně byly všechny údaje zapisovány do jedné matriky (matricula tripartita - matrika trojitá). Teprve Josef II. v roce 1784 nařídil oddělení jednotlivých řad.

Matriky vedli katoličtí faráři i pro nekatolíky. Matriky příslušníků helvétského a augšpurského vyznání byly od roku 1792 jen soukromé povahy. Až v letech 1829-1849 a

znovu od roku 1866 měly charakter veřejných dokladů.

Povolení občanských sňatků mělo v roce 1868 za následek ustanovení civilních matrik. Byly nejprve oddací a od roku 1870 také rodné a úmrtní. Od vzniku ČSR (1918) byly vedeny matriky i státem. Tento stav zůstal zachován až od roku 1950 - jsou vedeny jako úřední jen matriky státní.

Katolická farní správa si pro evidenci obyvatelstva vedla také seznamy duší (libri status animarum) rovná se knihy stavu duší. Zachovaly se i v českých zemích od 17. stol. často jako součást matrik, nejvíce jich pochází z 19. stol. Dalším druhem církevní evidence byly zpovědní seznamy. Sepisovaly se o velikonocích a sloužily ke kontrole vykonávání zpovědi. Vedle toho byly také zřízeny matriky vojenské, židovské a od 16. stol. někde ještě matriky protestantské. Židovské matriky jsou dnes všechny soustředěny v Národním archivu v Praze. Soubor obsahuje 2955 svazků matrik narozených oddaných a zemřelých příslušníků židovských obcí Čech, Moravy a Slezska z let 1784-1949 a 127 matričních listin (ohledací listy z terezínského ghetta z let 1941-1943) prohlášených za mrtvé (1946-1949). Velice důležité také jsou zde uložené žádosti o změny příjmení atd. Abychom si potvrdili správnost našeho výzkumu je třeba kombinovat hledání našich předků ještě s gruntovními (pozemkovými) knihami, při-padně se studiem v soupisech poddaných nebo urbářích atd. Jedině kombinací všech máme zaručené, že jdeme správnou cestou.

MATRIKA - NAROZENÍ, ODDACÍ, ZEMŘELÝCH:

1. Matrika narození:

Obsahově velice bohaté zápisy přinášely informace o právě na-rozeném dítěti a jeho předcích, je zde jméno dítěte (nomen infantis, Name des Kindes) nebo jména další. Od 19. stol. zůstávají zápisy formou evidenční, a tak se zde objevuje nejenom záznam o rodičích (nomen patris matris) ale i o jejich rodičích. Jsou zde údaje o jejich povoláních a místa bydliště. Směrem do minulosti vypovídání hodnota zápisu klesá a spíše se orientuje jenom na linii otcovskou, matka je zde někdy zmíněna jenom křestním jménem. Je zde uve-den jak den narození zrozece (dies nativitalis, Geburtstat) tak i den křtu (dies babtisimi, Datum der Taufe) a pohlaví dítěte (Ge-nus, partus, Geschlecht). U mrtvě narozených dětí je poznámka o této skutečnosti buď v místě zápisu nebo na konci příslušné matriky. Nemanželsky narozené dítě má kolonku u údajů otce prázdnou nebo proškrtnutou. Někde se objevují i hanlivé průpovědky zesměšňující tuto skutečnost nebo ji přímo odsuzují. Zemřelo-li dítě v dětském věku, je při narození také tato událost poznamenána (někdy již po několika dnech). Za zamyšlení jistě stojí i fakt, že dítě nemanželských takto umíralo daleko více než těch, jež byly zplozeny z „řádného lože“. U každého zápisu jsou také uvedeni kmotrové (levans levatrix, ti kteří drželi dítě při křtu). Jejich identifikace je velice podrobná, a to v dobách starších. Vyplyvalo to z jejich role odpovědnosti za kmotřence v případě úmrtí jeho rodičů. Brali na sebe závazek opatrovnictví a měli dbát na křes-tanskou výchovu. Zápis je doplněn informací o jméně křtícího kněze (nomen babtisantis, Name des Taufers) a porodní báby (no-men obstetricis, Name der Hebamme) jak zněl oficiální název pro ženu, jež asistovala při porodu a pomáhala přivést dítě na svět. Její jméno je doplněno i o skutečnost, že byla „zkušená“ tudíž způsobila tuto skutečnost vykonávat.

2. Matrika oddací:

Pro studium rodopisu je nejvhodnější začínat právě tímto ty-pem, protože zde nacházíme obě strany našich předků a můžeme tak v rychlosti načrtnout kam bude vývoj směřovat. Na víc je

zde uváděn věk obou snoubenců, a tak můžeme i orientačně zjistit dobu jejich narození. Důležité jsou i zde uvedené informace o rodičích a prarodičích (místo bydliště, povolání). Závěrem jsou připojena jména svědků (nomini testes, Namen der Trauzengen) a oddávající kněz.

3. Matrika zemřelých:

Zápisy v této matrice přináší údaje o jméně, datu úmrtí, místě úmrtí a místě pohřbení. Najdeme zde i povolání zemřelého, příčinu úmrtí (od druhé pol. 19. stol.) je tento údaj serióznější než ve stole-tích předešlých a také údaj o věku zemřelého. Ten je třeba ve star-ších dobách (tj. od 19. stol. brát pouze orientačně). Údaje v těchto matrikách mají všeobecně nejnížší vypovídací schopnost.

Použitá literatura:

V. Remeš: Slovník pro historiky a návštěvníky archivů.

Školní katalog. Střítež r. 1883.

Zpracovala M. Dvořáková, kronikářka.

VÝROČÍ: 20. let OD ÚMRTÍ JOSEFA ZVĚŘINY:

Dopis na onen svět Josefu Zvěřinovi

Tak už dneska dobře víš, milý Josefe, že tenkrát, při padesátém výročí tvého vysvěcení na kněze, jsem slovo „zvěřinec“ nevyslovil jako rafinovaně vymyšlený slovní vtíp. Chtěl jsem skutečně říci „ovčinec“, jak zněl příslušný text při ranních laudách. Asi jsem byl u mnohých účastníků v podezření, že žertuji a mé přeřeknutí vyloudilo potlačované úsměvy - ovšemže nikoli úsměvy rozverné, ale v plném slova smyslu dobromyslné. Neboť jsme se přece všichni cítili jako bezprostřední příslušníci hlubokého duchovního společenství Josefa Zvěřiny, ano, jako Tví, Josefe. Bylo letní ráno, sjelo se nás do Doubravičky mnoho desítek, z Čech, Moravy, laici i ře-holní sestry, při domácí mši koncelebrovalo, myslím, pět kněží. Byla to ještě doba hlubokého pronásledování. Tajní asistovali při příjezdu. Byli jsme šťastní s Tebou, mluvili jsme oslavné řeči, pili, hodovali - slavili Tvé velké výročí. Ne proto jen velké, že šlo o kulaté jubileum: velké Tebou samotným. Sčítali jsme všechno Tvé dobročinnění, Tvou velkou, rozsáhlou farnost, roztroušenou po celých Čechách a Moravě a též i na Slovensku. Na mysl nám vytanuly řádky popsaného samizdatového papíru, neohrožené, britké, stručné poznámky ke dni, kritiky mocipánů, dopisy a šlehy do nepřátelských i vlastních řad, a též všechno to teologické traktování, pramenící z pilného studia našich i cizojazyčných knih. Radovali jsme se ze Tvé radosti, z otevřenosti srdce a ruky, pohotové přikvačit a neokázale, hned a účinně přispět a pomoci. Veselost a střízlivost zároveň, nesentimentální rozvaha a niterná vřelost, kde jen, kde je nyní nalézt? Jak, bratře v Kristu, chybíš, v té naší době tolik potřebné pozitivního životního optimismu, totiž přesně Tvého ladění. Nikdy nezlomený! Vždycky pevně spolehnutý na smysluplnost odpovědného žití! A přitom měl bys býval proč si stýskat: tolik let trápení v kriminále. Tak málo let státního souhlasu k výkonu veřejného kněžského působení. Tolik výslechů a šikan až do chvíle naší svobody. Pane Bože, jaká to služba Synu, jaká to oslava cesty křížové, jaké její překonávání s nepokořenou a nezpychlou duší! Kéž by nám dal Bůh sílu, abychom mohli být poprávu součástí Tvého stáda, Josefe. Nevím, jak se stalo, že jsem tenkrát chybně četl „zvěřinec“, Chybně? Nebylo v tom pozoruhodné řízení vyšší síly? Nevyslovila ústa šifru té skutečnosti, slovo - LOGOS Tvé církve? Tvé, právě Tvé! Ty to víš, dnes už to jistojistě víš: byla to pravda chvíle, ale též pravda Tvého života. Jsi na

pravdě Boží - na té, kterou vyznával a která zůstala pravdou Tvého života až do konce: pravdou obětí, statečnosti, lásky - AGAPÉ. Jsme Ti vděční. Jsme Ti zavázáni. Jsme odpovědní Tvé AGAPÉ.

Tvůj in Christo Radim Palouš

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE:

Zastupitelstvo Obce Střítež na zasedání:

č. 5 ze dne 2. 8. 2010

Schvaluje:

- * rozpočtovou změnu č. 3/2010 dle přílohy
- * dodatek k zřizovací listině mateřské školy dle přílohy
- * dodatek smlouvy o úvěru s Komerční bankou, ve které je termín splatnosti prodloužen do 20.1.2011
- * podání žádosti o převod pozemků z PF ČR dle zákona č. 92/1991 Sb., a to na pozemky p.č. 72/14, 72/15, 72/18, 72/19, 72/22, 1078/32, 1155/10 a PK 934.

Rozhodlo o (majetkoprávní úkony):

- * uzavření kupní smlouvy na převod plynárenského zařízení dle přílohy.

č. 6 ze dne 29. 9. 2010

Bere na vědomí:

- * žádost o změnu územního plánu č. 8 s tím, že o této změně rozhodne až nové zastupitelstvo.

Schvaluje:

- * pořízení změny územního plánu č. 7 dle přílohy
- * rozpočtovou změnu č. 4 a č. 5 dle přílohy

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU:

(Komentář k usnesením zastupitelstva)

1. Obecné informace: viz titulní list - upozornění pro občany.

2. Komentář k některým rozhodnutím zastupitelstva:

2.1. Rozpočtové změny č. 3, 4, 5/2010.

Těmito rozpočtovými změnami jsme upravovali rozpočet o přijaté dotace a související výdaje a dále jsme rozpočtované výdaje a příjmy upravovali na skutečnost.

2.2. Schválení dodatku ke zřizovací listině mateřské školy.

Dodatkem k zřizovací listině mateřské školy se změnil především předmět výpůjčky - původní budova byla nahrazena ve smlouvě nově postavenou nemovitostí.

2.3. Schválení dodatku smlouvy o úvěru s Komerční bankou.

S Komerční bankou, a.s. jsme dohodli, kvůli posunutí termínu předložení žádosti o proplacení dotace na SZIF, nový termín splatnosti úvěru do 20.01.2011.

2.4. Schválení kupní smlouvy.

V tomto bodu byla schválena kupní smlouva na převod plynárenského zařízení - prodloužení

plynovodu k nové mateřské školce.

2.5. Schválení pořízení změny územního plánu č. 7.

U této změny by mělo zejména dojít k rozšíření lokality na Hřebelci pro výstavbu rodinných domů a dále k rozšíření zahrádkářské kolonie za podmínek, které budou projednány s vlastníky pozemků.

ANTONÍN ZVĚŘINA - VZPOMÍNÁNÍ:

...na základní školu

Už jsem dospělý. Vychodil jsem mateřskou školu a naši mě před nástupem do první třídy nechali doma přes celé prázdniny. Tvářím se důležitě a už si nehraji se svými bývalými spolužáky na Vaníčkově zahradě. Jednou je s Jirkou Dvořákem pozorujeme. Nevím, co se mu honí hlavou, ale já jsem dospělý. Možná už nikdy v životě se tak cítit nebudu. Paní učitelka Mrňová z Lipníka nás zpozoruje a láká nás k dětským hrátkám. Utíkáme seč nám paty stačí. Pak přichází na řadu první září. Maminka mě doprovází k bráně školy, k bráně vzdělání. Na hlavě mám baretku a tvářím se velice nedospěle. V tváři mám výraz, no jak bych to řekl, velice rozpačitý a neurčitý. Mrzí mě, že o mně paní Doležalová říká, že bych klidně mohl nastoupit do druhé třídy. „Dyt' on toho už tolik umí“, říká mojí mamince a já se děším, kolik toho ještě nevím, a dnes kolik se toho už nikdy nedozvím.

Jedno vím jistě. Moje povolání mám už tehdy vybrané. Chtěl bych být sportovní komentátor. Jako Vít Holubec. Zatím jen trpím samomluvou, se kterou se procházím po rodné obci a snažím se zlepšovat ve slovním proslovu. Nikdy jsem na tuto profesi nedosáhl, ale věřím, že sportovní komentátorství jsem tím nijak neohrozil.

Stojíme tedy před základní školou a pošilháváme po sobě. Dnes z nás začnou být školáci. Ze dveří vychází pan učitel Příbeka a volá nás k povinnosti. Aha, někteří z vás nevědí, kam jsme to vlastně prvního září roku 1962 nastoupili. Přece tam, kde ještě donedávna byla mateřská škola. Trochu to připodobním. Takže o kousek za základní školou byla škola mateřská. To už jsem vám přece říkal, že jsme tam polykali rybí tuk. No a před ní byla škola základní. Vlastně se tolik v životě tehdejšího dítěte nezměnilo. Jen přestoupil o jedny dveře blíž ke vchodu. Upřímně řečeno, kdyby mně někdo tehdy řekl, že přibližně ve stejném místě odehrají tolik tanečních zábav, neuvěřil bych.

Ale teď jsem dítě a kráčím do první třídy. Chodí nás tam víc, protože jsme všichni až do čtvrtého ročníku zařazeni v jedné učebně. Usedám do lavice a poprvé si prohlížím Živou abecedu a taky Slabikář. Ještě dnes mám tu knížku před sebou. Červenou s nenapodobitelnými obrázky, s psaným písmem, které jsem si nikdy neosvojil. Bylo v ní vyobrazeno čtvero roční období, Ema tam měla mísu a dědeček varoval vnuka, aby nikdy v lese nekouřil.

Setkali jsme se tam i se slovenštinou, Stano přijel za svou kamarádkou a hovořil s ní tímto nám doufám stále ještě blízkým jazykem. Nemohl jsem odtrhnout oči od veverky, která tam na stránce nádherně trůnila s ohonem, který jsme už tehdy u dívek obdivovali. Jsem školák. Začaly mi povinnosti.

...na svého prvního učitele Příbeka

Jedno vím zcela jistě. První, kdo do mě vlil základy slušnosti, to byl před mými rodiči učitel Příbeka. Vypadal velice přísně, jeho knír v nás vzbuzoval respekt, i když jsme si to tehdy nechtěli připustit.

Naučil nás zdravit, mít úctu ke stáří, ke svému okolí. Malou násobilku si pamatuji, ale tohle považuji za daleko důležitější. Když se mi někdy stane a nepozdravím, v mysli mi vytane tenhle můj první učitel, a okamžitě se zahanbím. Měli byt hned naproti ve škole a dobře si

pamatuji i jeho paní, která na nás také dohlížela. Na chodbě jsme si zouvali boty a o přestávce jsem tam dohlížel na pořádek. Až do té chvíle, kdy jsem si jako mnohokrát v životě zašáškoval. A pak mě učitel Příbek mě téhle role zbavil. Rád na tu dobu vzpomínám.

Naučil nás zdravit, mít úctu ke stáří, ke svému okolí. Malou násobilku si pamatuji, ale tohle považuji za daleko důležitější. Když se mi někdy stane a nepozdravím, v myslí mi vytane tenhle můj první učitel, a okamžitě se zahanbím. Měli byt hned naproti ve škole a dobře si pamatuji i jeho paní, která na nás také dohlížela. Na chodbě jsme si zouvali boty a o přestávce jsem tam dohlížel na pořádek. Až do té chvíle, kdy jsem si jako mnohokrát v životě zašáškoval. A pak mě učitel Příbek téhle role zbavil. Rád na tu dobu vzpomínám.

... na pátera Kassiana

Nechodit do náboženství? To bylo naprosto nepřijatelné. Zvláště když ho vyučoval takový člověk, jakým byl páter Kassian. Jestliže jsem již dříve dovyprávěl, že základy slušného chování nám, tedy mé generaci, vedle rodičů, dal pan řídící Příbek, tak to byl právě tenhle kněz. V žádném případě se nejednalo o nějakého zanícence, který by nedokázal pochopit lidskou i dospělou dušičku. Velice dobře chápal, že nás na svět nepřivedlo coby bylo bez poskvrny.

Ale utvářet malého človíčka si dal za cíl a já jsem mu do dnešních dnů vděčen. Jeho bílé vlasy a vousy mi stále tanou před očima a jeho smích, srdečný smích, teď právě slyším v uších.

...na cestu do školy ze školy

Maminka mě samozřejmě do školy doprovodila pouze první den. Pak už jsem chodil sám. Aha, vy chcete vědět, kdo byli mí spolužáci. Vybavím si je vůbec všechny? Vít'a Dvořák, Bóža Beneš, Fanda Ondráček, Mírek Oberreiter, jsou to všichni? Ale velice rád vzpomínám i na kamarády, kteří se mnou v ročníku neseděli. Jirku Kratochvíla, kluky Procházkovy, Chlubnovy, vy všichni, kteří tu dobu pamatujete, dopište si tam mnoho dalších jmen, a vy kteří si ji nepamatujete, vezte, že se na to zapomenout nedá.

Ze školy jsme chodili v souřadnici, pan Příbek to tak vyžadoval. Sevřený řad, to byl jeho řád. Bystrým okem dohlížel, zda tuto linii dodržujeme, ale jakmile jsme ho ztratili z dohledu, dávali jsme se do rvaček, do různých, inu i to k dětství patří. Ovšem pan řídící Příbek byl fiškus. Občas se za námi vydal, aby zjistil, zda dodržujeme jeho základy. To se ví, že jsme se snažili seřadit, my co jsme bydleli dole, do jakéhosi tvaru. No a že jsme občas dostali rákoskou, to vám, moji milí pamětníci, snad ani nemusím připomínat.

...na Vaška Hrubého

Jeho příjmení vás nemusí mást. Každý, kdo ho poznal, ví, že podle příjmení se nikdo hodnotit nemůže. Když jsem si přečetl parte s jeho jménem, uvědomil jsem si, že opět umřel kousek mé rodné Stříteže.

Byl vysokého vzrůstu a chodil s hlavou vztyčenou, díval se vždy někam k nebesům. Dnes z nich shlíží dolů k nám. V hospodě jsem ho viděl málokdy. Ale když už přišel, přišel někdo. Nezapřádal hovory o politice, ale rád si vyslechnul pouhou debatu o lidském životě. Nebo že by to nebyly debaty pouhopouhé?

Jedno mu nemohu upřít. Uměl kouřit. Zatímco my jsme se za popotahování cigaretového dýmu skrývali, on si uměl cigaretu vychutnat. Jeho pohyb při zapalování by se měl vepsat do čítanky o kouření, a i ti největší odpůrci této záliby by se museli před jeho kouřením sklonit. Vždy jsem obdivoval, jak svoje tělo dokázal vtěsnat do malého traktúrku, se kterým léta jezdil. Dokáží si představit, jak klepe na nebeskou bránu a tu mu otevírá sám svatý Petr a zcela nezištně mu předává při vstupu do nebe krabičku cigaret a zápalky. A jen tak mimochodem dodává: „Vašku, kdyby se ti někdy chtělo, támhle v rájské zahradě máme

kousek brambor, Prosim tě, nepohnojil bys je nám?“
Antonín Zvěřina

SERIÁL - OBCE S NÁZVEM STŘÍTEŽ:

ZADNÍ STŘÍTEŽ (okres Tábor, kraj Jihočeský)

Starosta: Ladislav Mimráček
Obecní úřad Zadní Střítež 1, 391 43 Mladá Vožice
www.pojbuky.cz

e-mail: obeczadnistritez@tiscali.cz

Nadmořská výška 606 m n.m.

Zeměpisná šířka 49°29'47''

Zeměpisná délka 14°54'55''

Výměra katastru 498 ha

Počet obyvatel 58

Číslo popisné 44

Obec Zadní Střítež (obr. 1) leží v okrese Tábor. Nejstarší písemná zmínka je z r. 1381.

Majitelé obce:

Historie obce Zadní Střítež je spojena s obcí Pojbuky (ves pobibuků - lidí, kteří pobíjejí, porážejí buky). V r. 1395 bylo ve vsi vladycké sídlo - r. 1398 Václav a r. 1409 Hanuš z Pojbuk. V r. 1528 příslušela ves k Pacovu, ve druhé polovině 16. stol. byla připojena k panství mladovožickému. V r. 1980 byla obec připojena k Vodici a od r. 1990 je samostatnou obcí.

Zajímavosti v obci:

1. Kostel - Pojbuky (obr. 2), 2. Původní zástavba (obr. 1).

KOSTELY V okrese Třebíč č.2:

Budišov

Kostel Nanebevzetí P. Marie a sv. Gotharda

Postaven: ve 12. století

Stavební sloh: románsko-gotický, klasicistní

Zajímavost: korouhev je obdobou korouhve ve španělské Seville

Farní kostel je kulturní památka, je to klasicistní stavba. Byl postaven ve 12. stol. v románském slohu (zdívo chrámové lodi). První zpráva o kostelu je z r. 1414 a o faře z r. 1401. Kostel byl přestavován goticky, barokně i renesančně - věž, která byla postavena v 16. stol. a je zakončena vytepanou měděnou otočnou korouhví s patrony kostela podle vzoru španělské Sevilly. V r. 1721 ji vytvořil vídeňský sochař Jiří Rafael Donner.

Zvony jsou z r. 1524 a 1659, cínová křtitelnice z r. 1672 a kazatelna z r. 1717. Čtyři obrazy od A. Prennera jsou z r. 1721. Hlavní oltář je z r. 1722 od Jiřího Rafaela Donnera. U kostela je

hřbitov s opěrnou zdí a bránou se sochami andělů, které vytvořil sochař Lorenzo Mattielli v r. 1728.

Budkov

Kostel sv. Martina

Postaven: v r. 1743 - 1745

Stavební sloh: barokní

Zajímavost: hrobka rodu Berchtoldů

Farní kostel je kulturní památka. Stojí na hřbitově, kde je také kaple sv. Jana a Pavla (r. 1720-1730) a hrobka rodu Berchtoldů.

Kostel se připomíná v r. 1353 a v r. 1507 byl zasvěcen sv. Martinovi. Ve věži jsou zvony z r. 1489 a 1655. V r. 1729 byla postavena věž kostela, což dokládá listina nalezená v kopuli pod křížem, nyní je na faře v Jemnici. Do kostela vede barokní schodiště se sochami sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Sarkandera z r. 1714 a r. 1725. V r. 1743-1745 byl vystavěn nynější kostel sv. Martina.

Hraběcí hrobku nechal postavit v r. 1928 hrabě Karel Salm. V hrobce je uložen Karel Salm a jeho choť Alžběta rozená Fürstenbergová. Od r. 1976 hrobka sloužila jako smuteční síň. Kaple je zasvěcena sv. Janu a Pavlu a stojí na hřbitově.

Čáslavice

Kostel sv. Martina

Postaven: kolem r. 1200

Stavební sloh: románský, gotický

Zajímavost: mramorová křtitelnice z r. 1662

Farní kostel je kulturní památka, stojí na hřbitově. Je to jedno-lodní podélná stavba s hranolovou věží. Kolem r. 1200 na místě částečně dochovaného příkopu a valu vznikl dvorec s kostelem.

Původní románský kostel byl kolem r. 1250 přestavěn goticky (zaklenutí křížovou žebrovou klenbou, významná architektura nejranější gotiky v ČR, postavení věže). Pravoúhlý sanktuář pochází z pol. 14. stol. V r. 1746 byla zaklenuta loď, zvětšena okna a zhotoven vchod ve věži. Kněžiště je odděleno od lodi kostela triumfálním obloukem. Nad sakristií je oratoř - sádecká vrchnost.

V lodi kostela je náhrobní kamen z r. 1660 (hrobka rytíře Pana Lukasse Gregora) a z r. 1700 (hrobka Leopolda Klementa). Ve věži je zvon sv. Martin, váží 430 kg a je z r. 1681.

Častohostice

Kostel sv. Barbory

Postaven: v 15. století

Stavební sloh: původně románská rotunda ze 13. stol.

Zajímavost: kulovitá věž (rotunda)

Farní kostel je kulturní památka. Pochází asi z 15. stol. (zdivo z kamene a cihel), nebo ze 13. stol. Původní kostel dle pověsti z dob Cyrila a Metoděje.

Dříve byl celý zaklenutý a malý. Věž je kulovitá rotunda. Zdivo věže je neobvykle silné, býval zde vchod.

V r. 1548 byl kostel rozšířen a v r. 1740-1745 byly postaveny dvě kaple. Pod kostelem jsou dvě hrobky pro hraběcí rodinu Nimpšů a pro duchovní. V r. 1834 kostel vyhořel a byl opraven, uchránil se jen obraz hlavního oltáře, kazatelna a varhany z r. 1785. V r. 1842 vyhořela fara. Po třicetileté válce (1618-1648) se obec dočkala vlastního kněze až v r. 1674. Stal se jím P. Ondřej Ignác Šebesta z Milonic, který potom odešel do Budějovic.

Červená Lhota

Kostel sv. Vavřince

Postaven: kolem r. 1240

Stavební sloh: románský, gotický a renesanční

Zajímavost: zvony z r. 1505 a 1552

Farní kostel a fara byly postaveny kolem r. 1240 v románském slohu. Kostel je kulturní památka. Stáří kostela je odvozeno podle starého románského portálu.

Později byla ke kostelu přistavěna gotická sakristie a renesanční předsíň. V r. 1751 byl zvýšen západní přístavek o zvonivé patro a bylo vybudováno točité schodiště. V r. 1899 proběhly další stavební úpravy, při kterých byl stržen závěr kostela s apsidou, prodloužena loď, po obou stranách přistavěny kaple a následně zakončena novou apsidou. Dvojice bočních kaplí pravděpodobně sloužila i jako útočiště, což dokládají dochovaná střílnová okna.

Ve věži jsou zvony z r. 1505 a 1552. Mladší pochází ze zaniklé obce Stará Voda ve vojenském újezdě u města Libavá.

Dalešice

Kostel sv. Petra a Pavla

Postaven: ve 12. století

Stavební sloh: románský, gotický

Zajímavost: freska za oltářem

Farní kostel pochází z 12. stol. a přiléhá k baroknímu zámku, kde byl od 13. stol. klášter kajicnic sv. Máří Magdalény. V r. 1430 byl klášter vypálen husitskými vojsky. Byl obnoven a kolem r. 1550 zanikl. V r. 1708 rytíř Leopold Odkolek postavil empírovou kapli sv. Kříže - kulturní památka. Pod kaplí je zbudována rodinná hrobka pozdějších majitelů z rodu Diller - Hessů.

Kostel je postaven v románsogotickém slohu. Za existence kláštera jej řeholní řád spravoval, ale i různě stavebně upravoval. Kostel sestává z hlavní lodi a z přilehlé kaple, které jsou

propojené. Ve věži vysoké 41 m jsou od r. 1972 zavěšeny tři zvony. V r. 2006 prošel kostel generální opravou, jak vnitřní tak i vnější. V kostele jsou vzácné nástěnné fresky od středověkého malíře.

ŽIVOT V OBCI - CO SE UDÁLO:

1. Návštěva z USA - paní Sue Veleba-Michos (* 1961, Ohio) 1.7.2010, 2, 3. Turnaj ve stolním tenisu č. 5 pořádaný obcí Střítež za účasti deseti hráčů. Pořadí: 1. Mgr. Ivoš Janoščík, 2. Ing. Viřa Kudláček a 3. Ing. Ivan Procházka (10.7.2010) - Deník, 4. Nové označení cyklostezky do Třebíče (19.7.2010), 5, 6, 7. Skupinové foto prvních dětí v nové mateřské školce (1.9.2010), 8 - 16. Interiér nové mateřské školky (1.9.2010), 17. Zájezd - ZEMĚ ŽIVITELKA (29.8.2010), 18.. Zájezd na hrad Karlštejn (11.9.2010) - Deník, 19. Reklamace nátěru střechy kostela - oprava a nový nátěr reklamovaných míst (22.9.2010, 20. Tradiční cyklistické závody: Tryskem na Klučovskou horu. Start ve Stříteži u Toyoty (28.9.2010) - Deník.

Více fotografií a „skenů“ starých fotografií najdete na galerii obce Střítež - stritez-trebic.galerie.cz, kde je nyní k dispozici cca 2.500 fotografií!

HLAVNÍ INVESTIČNÍ AKCE:

1. Nová mateřská školka „U Františka“ - stavba byla zahájena 9.9.2009 a 30.6.2010 se školka slavnostně otevřela. Celkové náklady na stavbu byly 17,5 mil. Kč, z této částky získala obec dotaci ve výši 15 mil. Kč od ministerstva financí.

2. Chodník do Třebíče - v současné době je chodník provizorní. Díky majetkovým sporům ve STOP.SHOPU nebylo možné stavbu dokončit. Cílem je tento chodník „dotáhnout“ do zdárného konce co nejdříve.

3. Chodníky a parkovací plochy v celé obci - obec na tento projekt získala dotaci od SZIF. Chodníky se budo-valy ve dvou etapách.

4. Silnice, cyklostezky a zpevněné plochy - tyto akce byly součástí atd. 3.

5. Osvětlení v celé obci - bylo realizováno postupně s cílem snížit náklady na elektřinu a rozšířit osvětlenou plochu v obci.

REKRUTI Z OBCE STŘÍTEŽ:

1. Rekruti ze Stříteže - rok 1931.

Sedící: Josef Procházka (starosta) ve středu. Stojící: Antonín Výtešník (2), Josef Vídeňský (3)

2. Rekruti ze Stříteže - rok 1938.

Sedící: Antonín Dvořáček, Josef Procházka, František Chlubna. Stojící: Jaroslav Robotka, Vladimír Kratochvíl, ?, Stanislav Pislcajk

3. Rekruti ze Stříteže - rok 1951.

Sedící: J. Dokulil, J. Bazala, M. Beneš, B. Bednář, V. Dvořák, V. Kratochvíl, J. Procházka. Stojící: M. Průša, J. Zvěřina, S. Beneš, L. Beneš, F. Číhal, ing. J. Procházka, ing. J. Dvořák a V. Cejpek